

Es Busqueret es queixa

Germà animal: del respecte a l'abús

Joan Vicenç Lillo i Colomar.
Alaró a 16 d'agost de 2005. Dia de Sant Roc

He cercat i no he trobat un document històric, que tenc per cert, del que potser vosaltres heu sentit parlar. Es tracta d'un discurs molt digne, de rendició, per part d'un cap sioux o pell roja davant el Govern de l'home blanc dels Estats Units. La referència que cercava en aquest discurs és l'actitud de respecte envers els animals que aquest parlament transmet i on són tractats com a germans de la mateixa mare terra. Si vosaltres heu tengut animals domèstics a casa vostra, siguin cans, moixos, gallines, ovelles, someres, ànneres etc. haureu pogut comprovar que tenen, individualment, una personalitat definida, una forma de mirar i de fer que els fa únics al món, i que es fan estimar.

Quin trasbals a la consciència col·lectiva ha aconseguit que de manera oficial i pública es faci escarni i maltractament a una guarda de vedells o a un grup d'ànneres? Cal parar esment, llavors, en la nostra salut cultural, individual i de comunitat humana. Hem de creure, encara que la informació gràfica sembli demostrar-nos el contrari, que som molts més els qui estem a favor de tractar els animals com a éssers dignes que els qui estan a favor d'actes cruels contra ells. "Sí a la amollada de patos", deia la camiseta que porta-

va orgullosament el batlle Olmo de Santa Margalida. Recordau l'eslògan de la darrera campanya electoral del PP on estratègicament feien servir un missatge en positiu: "Sí al medi ambient !?". Què ha significat per a la nostra terra aquest missatge mentider? De la mateixa manera el "Sí a la amollada de patos" és un sí al maltractament i al sofriment dels animals, és un sí a l'homenatge a la incultura, és un sí a la pedagogia de la crueltat.

Una vegada més i de la mateixa manera que hem lluitat per protegir i salvar el territori, hem d'actuar. Ho podem fer individualment, però també gràcies a unes eines organitzatives que s'aconseguien per mor de l'experiència en la lluita. El GOB o altres organitzacions de defensa dels animals poden reclamar l'acompliment de la llei, en aquest cas la Llei de Protecció dels Animals de 1992 del Parlament Balear. Les nostres declaracions com

a ciutadans en contra d'aquests actes han de tenir més força legal que les contràries a aquesta Llei. A la vegada és important cercar i combatre l'origen, la font d'incultura que fa possible que mentalitats retrògrades o malalties duguin a la pràctica aquests actes cruels. Combatre sobretot els qui els donen suport, sovint per interessos electoralistes lligats a interessos innominables.

L'enfrontament ha d'assolir un gran nivell estratègic i intel·lectual, és a dir cal retratar-los davant la societat, extreure'n el verí reaccionari de les seves propostes que sovint van lligades a altres mals. Només si sabem defensar dignament la societat que somiam aquesta serà possible. Hi tenim molta feina. A Alaró

aquests dies de festa hem pogut comprovar com de manera asserenada s'han ajuntades moltes adhesions per atacar la il·legalitat de la mal anomenada festa del bou. És tan clara la raó que domina l'oposició a aquesta festa que tenim la sensació, crec que certa, de que els promotors d'aquesta impertinència contra els animals estan contra les cordes. Enfront hi ha una col·lectivitat molt més madura del que pensaven i creien. Cal confiar, doncs, en el progrés de la civilització humana i cultural del nostre poble malgrat que de vegades la realitat semblaria demostrar el contrari.

"l'home blanc ha de tractar als animals d'aquesta terra com els seus germans"

Cap indi Seattle

